

MONUMENTS HISTÒRICO-ARTÍSTICS

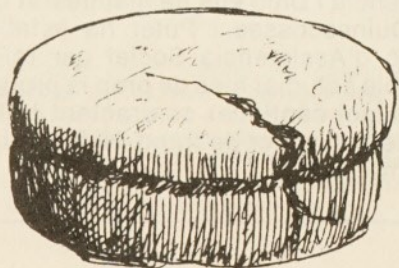
LA PEDRA DE L'ENCANT

En aquest apartat dedicat a glossar el patrimoni monumental de la ciutat no podia faltar-hi la **Pedra de l'Encant**. El seu volum i la seva amplada l'han feta digne suport de molts i molts culets i culassos que s'hi han arrossegat i com a testimoni de totes les gràcies i desgràcies que han passat per la Casa de la Vila, avui regida per Pallús I, l'aimador de la bestiesa.

Fou col·locada com a primera pedra de la Porxada l'any XXXVI abans de Crist amb motiu de la visita dels famosos cabdills il·lustrats Indibil i Mandoni quan anaven de pas cap a Caldes a pendre les aigües. Sembla que la **Pedra** ha estat conservada a part de la resta del monument perquè la construcció d'aquest va ser encomanada a una empresa que havia de fer les columnes del mateix diàmetre que el de l'esmentada pedra i en vendre's els blocs de sota mà va haver-se de tirar endavant amb pedres d'una amplada més petita. Aquest fet va commoure l'opinió pública de tal manera que la publicació de l'època "In Guallem Permanentem" li va dedicar un editorial intítulat "Quina barra!" i des d'aleshores la constructora va rebre aquest nom, transformat modernament en Construccions Barró, empresa que com aimant de les bones tradicions continua mantenint pràctiques d'aquest tipus per tal de no perdre l'esperit que sempre l'ha guiada des de la seva fundació.

Aquesta cèlebre pedra va rebre el nom de "**Pedra de l'Encant**" per causa d'una feta ben remarcable. Un antic i arcaic batlle de la ciutat, el centurió Carles Punt i Apart, amic dels Barró i de tots els Barrons que corren, va voler aprofitar l'espai que hi havia damunt la pedra per a instal·lar-hi una parada de jous, fletxes, sabres, creus i gammes. Per a celebrar la decisió l'aleshores cap de la Policia Secreta local Jaume Tinya i més que Tinya, Tinyallonga, va organitzar una traca d'aital magnitud que el correligionari i amic del Sr. Punt i òptic reconegut i poc saludat Sr. Pius que en aquells moments travessava la plaça va quedar encantat de la impressió. Van intentar emportar-se'l però, miraculosament, tornava cada cop al mateix lloc, astorats els devots van portar un bou i una mula i li van construir una caseta perquè hi pogués viure i per commemorar la feta i durant molts anys s'hi va celebrar l'aplec del "28 de Enero".

L'aleshores papa Rius XIIè va proclamar-la "**Pedra de l'Encant**" i així encara podeu veure el Sr. Pius, acompanyat d'una de les seves minyones filipines, mirant encantat per les esclertes de les persianes de casa seva. El poble per a celebrar-ho va esdevenir cada cop més ateu i l'aplec s'ha perdut malgrat els nobles intents de grups de ciutadans interessats en tornar-lo a celebrar; d'aquesta manera el Pius està més encantat, la parada a la Pedra no han muntat i en Punt i Apart ens ha ben amargat.

ACCIDENT ARTÍSTIC

Amb una mica de retard volem donar la notícia que el conegut agent publicitari Vicenç Pilaplana va patir dies passats un greu accident al dit petit de la mà esquerra que li va impedir, sortosament per poc temps, de continuar la publicació en fascicles de la "Obscura història de la cosina Montse Pilla", publicada en versió castellana amb el títol de "Que verde, neto y humano era mi chiringuito". L'accident en qüestió el va patir en el decurs d'una reunió de l'**Associació de Joves promeses (Generació del 98) per al foment de l'entreteniment, el pa amb tomàquet i les titelles**. Aquest grup il·legal està format per coneguts militants de l'extrema esquerra granollerina que es reuneixen setmanalment de manera clandestina per a conspirar, sota la disfressa d'un partit de futbol sala, i sembla que han recorregut tots els restaurants de Granollers i comarca per tal de despistar la policia i poder fer el ressopó mentre preparen una versió revolucionària dels Pastorets en la qual Sant Josep beu un granisat de llimona i la Mare de Déu va amb un deliciós modelet utilitzat ja a la famosa sarsuela "*La Passarella del Puerto*". D'entre els membres d'aquest grupuscle citarem en Pere Pilla, en Jordi Bonito, en Santiago Massapans, el tocador de flautes i pantorrilles Claudi Capsigrany, en Jordi Pagaivés, etc... Donat que han estat sempre gent molt compromesa en la defensa de les llibertats d'anar d'excursió i de fer l'ànec, no volem donar-ne més dades per no comprometre la seva seguretat personal i no provocar situacions delicades amb l'ordre públic.

DESMENTIMENT

El tocador de flautes i pantorrilles, mundialment conegut a Granollers, Palou i les Franqueses, Sr. Claudi Capsigrany ens ha fet arribar una nota desmentint que fos ell el propietari del Restaurant Cagarro, que ell no ho és i que si ho són els de la seva família ell no en té cap culpa. El Sr. Claudi Capsigrany ens ha dit també que ja en té prou amb les seves actuacions internacionals (darrerament ha actuat a Marata, Marata, Marata, i la Garriga) per a guanyar-se la vida.

RECITALS POÈTICS

El conegudíssim ban-dolent i terror de les lletres Rafael Pallús, no fa gaire reelegit per a fer la guitza als ciutadans quatre anys més, per tal de solemnitzar la seva presa de possessió ha decidit de celebrar una lectura íntima dels seus poemes que ha declarat obligatòria per als funcionaris municipals. Escarmentat per experiències anteriors tots els qui diguin que els poemes no valen res, que badallin, s'adormin o fugin corrents seran condemnats a arrossegat la part del darrera del seu cos pels bancs model Fanal-Purrades-Pilla-Tall Britànic que l'esmentat terror ha escampat estratègicament. El distinguit rapsoda Sr. Bové que comparteix les afeccions criminals del Sr. Pallús ens ha declarat que interposarà una querrela per competència deslleial i més per l'avantatge que té el Sr. Pallús donat que és calb.